

ക്യാമ്പുകളിലെ ക്രമകൾ/അപ്പ് കാഴ്ചകളാണ്

ശ്രീ പി.എം.

ମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ବିଷମାଳାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଶାକି ପଚାଇ
ଉତ୍ତର କରୁ ତେବେ କାହାଯେକଥିଲେବାଟିଯାଇଛି.
ବିବିଧ ସଂକୁଳୁକଥିଲି 12 କୃପାଯୁକ୍ତିଲୋକଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟାତିରେତେବେଳେ ପେରେ କରିଯାଏନ୍ତି. ଆରୋ
କଣ୍ଠୁକଥିଲିବୁ କଳେତ ସଂଗଭିପ୍ରତିବନ୍ଦିନୀଙ୍କ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କରିଯାଇଲା ପରିଶାଳି
କାହାକାହା କରିଯାଇଲା ତାହା ନିର୍ମିତିରେ
ଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରିତିର ନିର୍ମାଣ ମହା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଲା
ଶାକି ପାତର ମେନୋଳାଣ୍ଡ ମଣ୍ଡି କଲାଙ୍ଗିର
ପରିତ୍ରାଣ ନିର୍ମିତାବଳୀରେକାଢ଼ିକୁଝା ପୋଳେ ପଲ
କଣ୍ଠୁକଥିଲି ନିର୍ମାଣ କଣ୍ଠୀରେ ପାଲିରେକାଢ଼ିକୁ
ନାହିଁ କାଣୋମାହାଯାଇଲା.

ପ୍ରତିକଷାଯାଇ କଣ୍ଠୁକଲିଲେ ମୁକତକଳ ବିର
ମିଟ୍ ଅବର ମେଲ୍ଲ ପାଇନ୍ ତୁଙ୍ଗାତ୍ୟପୋଶ
କେଟୁ ତିରେ କାହୁରୁ ମେଗେ ଯାଏ ଅବର କଣ
କାହାଚକଳୁବ ଦେଖାକରିଯାଏ ବେବୁଯୁମାତି.

കാട്ടാനകൾ കാവലായ രാത്രി മുണ്ടാക്കേയിലെ അമരവതി അമക്ക് ഖ്യാപാതൽ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ് 12 വയസ്സു കാർഡായ കൊച്ചുമകൾ. ആ കുണ്ടു ജീവനെ ഉള്ളിന് വിടു കൊടുക്കില്ലോന് ശ്വേതം ചെയ്തു കൊണ്ടാണ് 85 വയസ്സുള്ള അമരവതി അമ വാദ്യകൃതിയിൽനിന്ന് അവരുടെ അമരവതി മന്ത്ര കലി തുള്ളി പെറ്റുന്ന പേരാഡിയ വക വെക്കാടാണ് രാത്രി രണ്ടു മകൾക്ക് മകളെ ചേര്ത്ത് പിടിച്ചു കൊടു കാട്ടിലേക്ക് ഓടിക്കയറിയത്. മുന്ന് കിലോമീറ്ററോളം തേയിപ്പന്നോടുത്തിലൂടെയും കാട്ടു വഴികളിലൂടെയും കിതപ്പോടി നേരെ ചെന്ന് പെടുത്തി കാടുന്ന കുട്ടൻിന് മുന്നിലേക്ക്. മഹാരാജു മാർഗ്ഗവും ആ അമക്ക് മുന്നിലില്ല ‘എരെ കുഞ്ഞും രക്ഷിക്കണം. നാഞ്ഞെങ്കെ നും ചെയ്യുംത്.’ കൊണ്ടാണ് അമ മുന്നിൽ കൈകുപ്പി വിഞ്ഞിപ്പാട്ടുകൊണ്ടാണ് അമരവതി അമ പഠനം തീർത്തത്. ‘ആനയും ഒണ്ട് കല്ലും നിന്നും കല്ലുംനിര ചുക്കി റൂപങ്ങുന്നത് നാഞ്ഞെൻ കണ്ണു പിന്നുക്കുടിനുള്ളിൽ നിന്നും മകളെ ചെറിയുപിടിച്ചു കുടിനുള്ളിൽ നിന്നും ഔദിയ നാഞ്ഞെൻക്ക് രാവിലെ രക്ഷാ പ്രവർത്തന കർ എത്തും വരെ കാവലായത് ആനക്കുട്ടമായിരുന്നു. പലരും നാഞ്ഞെങ്കെടാപ്പുമിലേക്കില്ലും തന്നെ രണ്ടാം ജന്മമാണ്. ‘അമരവതി അമ വിഞ്ഞിപ്പാട്ടും

വാദുമ്പള്ളി
ഒന്നിനയുടെ കമ
രഭവാത്തിലേന്തു

രാത്രി 2 മണി, ‘എന്തിനാണുമാ നമ്മൾ പുഴ
യിൽ കിടക്കുന്നവിയൽത്തന്’ എക്കുട്ടേരു ചോദ്യം
കേടുവാൻ ചുരുക്കെല്ലായിരിലും കിടക്കിയു
ണ്ണർന്നു. ഓക്കുവേണ്ടി രണ്ട് പെൻഡിക്കൾ¹
കിടക്കുന്നുണ്ടുന്ന ക്രിൽ പുറ്റുമ്പായും വൈള്ളു
മാറ്റിപ്പാറുണ്ടുവെന്നും അഞ്ചു വാരങ്ങൾ

അടിച്ചുകയറ്റുകയാണ്. അത്താവിനെന്നും മക്കൾ എല്ലാം എഴുന്നേരുമ്പിച്ചു. ഒരുമിച്ച് മരിക്കാൻ തയ്യാറായി നാലു പേരും കഴുത്തറം വെള്ള തതിൽ കെട്ടപ്പിടിച്ച് നിന്നും എത്രയാലും മരിക്കു, പുറത്തേക്കിറങ്ങിയാലും എന്ന റിസി നയുടെ ഒരു ചോദ്യമാണ് നാലു മര കൂടും ബാത്ത ഇന്ന് ജീവനോടെ ബാക്കി വെച്ചത്. പിന്നെ ഞങ്ങൾ വെള്ളത്തിലൂടെ നന്നാണു, ഞങ്ങൾ മുട്ടു പോകി ശരിയായ ദിശയിലേക്കായിരുന്നു. 'പോകുന്ന പോകിൽ ഷൈക്കി വരുന്ന രണ്ട് കുട്ടികൾ കൂടി കുട്ടികൾ ക്കുട്ടിക്കാനുണ്ടീ'. ഓരു തൃപ്പിൽ ഉണ്ടാക്കിയതെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട് നിന്നുകൊണ്ടു, അപീജന്മം വരുമ്പോൾ, പിന്തും

ഒരു അദ്ധ്യാത്മിക്ക ചീത് പോയി

ଦୁଇତା ବିପରୀତ ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ଲୋକରେତେ ବିଶ୍ଵିଷ
ଯିବ୍ରିତୀତିର ଉଚ୍ଚାର ନିତ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ଆଦୃତ
ବିଦ୍ୟାକ ଛି ଲୁହ ଉତ୍ତ ବରେରେଯାକେ ରକ୍ଷଣ୍ପୂ
ଦୁଇତାଗାତ୍ୟ କିଲ୍ପିଲୁ ସାଥିର ରକ୍ଷଣ୍ପ୍ରଦାନ
ଆବଶ୍ୟକାଯିଲୁ. ମେମ୍ପାଟି ବିଳିଂ ଅଶ୍ୱପତି
ଯିର ଜୋଲି ଚେତ୍ତୁକା ନିତ୍ୟ ରାତି 2 ମଣିକଳ
ବୈଶ୍ଵରିମିଳଯିଲେ ଉରୁଶ ହେମାର୍ତ୍ତିର ବିପରୀତ ଅଶ୍ୱ
ପତି ମାଜେନ୍ତି ପ୍ରାଣିଶିର ବିଶ୍ଵିତ୍ରିଯିଛୁ.
'ଆଦୃତ ପିକ୍ରୁ ପାଇବାରେକି ଲଙ୍ଘନ୍ତୁରେ ଫିଟି
ଲାଭେ. ହୁ ବିକାଶଙ୍କ ଉତ୍ସରତିଲୁହୁତୁରେ. ଆଶ୍ୱର
ଏକିଲ୍ଲମ୍ବାକେ ଲଙ୍ଘନ୍ତୁରେ ରକ୍ଷଣ୍ପ୍ରଦାନତାର ପ
ରାଯଣଂ. ହୁତ ପାଇନ୍ତ ଆଦୃତକୁ ହେମାରେକ
ମୋହ ନିତ୍ୟବିଶ୍ଵିରେ ଶବ୍ଦିଂଶୁ ପିଣ୍ଡିରାରୁ କେଟିଲୁ
ନାଲୁଂ ତିବରି ପାଲିଯାଗିଲ ନିନ୍ଦା ନିତ୍ୟ
ବିଶ୍ଵିରେ ଚେତନାର୍ଥ ଶରୀର ରକ୍ଷଣ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକର
କଣନ୍ଦୂତରୁ. ମେମ୍ପାଟି ପିଳିଂ ଅଶ୍ୱପତିଯିର
କଣିକା ଦେଖିବାକୁ କୁରୁବାଂଶଙ୍କାନ୍ତୁରୁ
ନିତ୍ୟବିଲ୍ଲାଙ୍କ ଜୀବିତରୀଯେକ ତିରିକ
ପାଇନ୍ତାଙ୍କ

വാർധക്യം തളർത്താത്ത പോരാട്ടം

ഏകകാലുകൾ മുറിയുന്ന വേദന യില്ലാം
പുലർച്ചു രക്ഷാ പ്രവർത്തകൾ വന്ന് മല്ലെ മാറ്റി
രക്ഷപ്പെടുത്താം വരെ മല്ലെ മക്കളുടെയും കരണ
അശ്രീതരാജ്ഞ കരാക്കളിലെണ്ണാണുണ്ടാക്കില്ലെങ്കിലും
മക്കൾ ഒണ്ട് പോരും ഉരുളില്ലാതെ ലോക
തേരക്ക് യാത്രാധാരനാ യാമാർത്ത്യം തിരിച്ച്
റിഞ്ഞതോടെ സിന്തനയ്ക്കുന്ന വൈദിക്യം
ഒരു പ്രൂഹസ്യയും മുഴുവൻ വിദേശത്ത് കഷ്ട
പെട്ട് ഘത്തിപ്പി ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത വിട്ടും
സമ്പാദ്യവും പ്രിയപ്പെട്ട മകളും ഒരു രേതി
കൊണ്ട് ഇല്ലാതായ ലോകത്ത് സിന്തനയും
ലത്തിനീളം കുറക്കാണ്. ഹരുവരും മേപ്പാടി
വിംസ് ആഗ്രഹപത്രിയിൽ തിരുവച്ചെരണ വിലാ
രമ്മനിൽ ഓഫീസൈറ്റിലാണ്

ഹാത്തിമ സുഹരൂ, കെ

ഒരു വിക്കുതികാണിച്ചു മണ്ണിന്റെ കവിതയിൽ,
തരബോടിയപ്പോൾ,
അണന്തുപോയത് മനുഷ്യരെ
ശിഖികളായിരുന്നു.
വിധിയുടെ തുലാത്തടിൽ
പരഞ്ഞാഴുകിയത് ജീവനോടുള്ള
പ്രണയംപൂരാത പച്ചമാസത്തിന്റെ വേറിട
ഭാഗങ്ങളിൽ ചിലതും,
സ്വത്തിക്കശയലുമിരുശ്രൂർ മുട്ടുമാർ

ദുരന്ത മുഖ്യത്വ ദുർഘട്ടനില്ല സാക്ഷി

തെളിഞ്ഞത് ചോര ചിനിയ മരണക്കയ്യേമും.
 ബാക്കിയായ ജീവനുകളിൽ
 ഒറ്റപ്പുടലിൻ്റെ ശ്വാസം മുട്ടൽ...പിലതൊക്കെ
 മിന്നൽ പോലെ ജീവിയക്കുന്നേമും
 ദിനസഖായി അംഗിബന്നതാരുങ്ങുന്നു
 ഓർമ്മയുടെ പിലക്കകൾ.
 മഴയുടെ കലഹത്തിൽ ഒഴുകിമിറിഞ്ഞ
 ഉദിത്തതോഴുന്നതുകാനാവാത്ത
 പ്രിയപട്ടവരുടെ അയ്യുള്ളിൻ്റെ
 അവസാന ശ്വാസം
 മുഴച്ചിക്കേൾക്കുന്ന കാതുകൾ.

മോലങ്ങളുടെ വനികയിൽ തോറാതെ
 പെയ്ത് കണ്ണൻ പേമാരിയുടെ
 ചോരേകാണ് നിർമ്മിച്ച കല്ലറകളിൽ,
 വേദനത്തിനു ഈ കാലത്തിലും വേദനപ്പിളി
 ദ്രോത്താനിലും
 മുടയ്ക്കെല്ലാതെ
 അലാറം പെയ്ക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ.
 കണ്ണൻ റ്റുടയ്ക്കാൻ, എല്ലാം
 മരിന്മാടിയെത്തിയ കേരള ജനത
 ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും നല്ല തുവാലയായ
 അക്കട്ടത്തിൽ പച്ചകുന്തിയവർ.

പാപനാശിനിയുടെ കരയിൽ രാവനിയോളം ത
 സ്വർച്ച അവർക്ക് മാത്രം
 പുറപ്പിക്കാനിയാവുന്നതാണെന്ന്
 തിലപ്പിയുന്ന നേരങ്ങൾ.
 ആതു സമർപ്പണത്താൽ വിശ്വാസത്തിന്
 കൂദക്കേണ്ടിക്കാതെ കാത്യാസൃഷ്ടിക്കാൻ
 അപോരാത്യതും പഠിപ്പെട്ട്
 കേരളക്കര എന്നും എപ്പോഴും...
 ദക്ഷവിലായ ദക്ഷവിതാത്മകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത നെ
 ലിംഗം അണയാതെ പര്യായമായ
 പ്രബുവും കേരള മനസൃഷ്ടി.